

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben öv. Kirchnerné felvételi és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Versecsen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyitásban egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

I. évfolyam.

Vasárnap 1892. évi november 20-án.

27. szám.

Versecz 1892. november 20.

Általánosan ismert dolog az, hogy nálunk, a hogy nevezni szokták Délmagyarországon, a hol különben az egyletek alakítása valóságos járvány lett már, — a kaszinók, társaskörök s más hasonló céli egyesületek nem bírnak felvirágozni, s életük sok tekintetben csak olyan vegetálás.

Tapasztaljuk ezt minden nagyobb délvidéki városban, kivétel talán csak Lugoson mutatkozik, hol a régikaszinó megizmosodott, s folytonosan felszinen tudja magát tartani.

A verseczi régi kaszinó, a mely pedig sok taggal birt s fényesen berendezett helyiségei voltak, már egy évtizeddel ez előtt megbukott. Versenyháza „Versecz és vidéke Társasköre“ sok krízisen ment át, kemény harcok voltak a híres pártviszályok évében, sokszor megtámadta a helyi német sajtó ellenzéki része, de ezen nehéz megpróbáltatások után is fentudta magát tartani s találkozájává lett a város intelligenciájának.

Ujabb időben azonban nehéz válság jelei mutatkoznak az egyesületben. A kör tudvaleg elég kényelmes helyiségbe a Zoffmann-féle ház első emeletére huzcolkodott át a volt Lazárovits-féle szögletéből, hol erejét meghaladó magas házbért kellett fizetnie. Ez ideig folytonosan maga tartott

az egyesület vendéglőst, ki a tagok kiszolgálásáról, a helyiségek tisztántartásáról stb. gondoskodott.

Mivel azonban némi panaszok már akkor is merültek fel a kiszolgálás ellen, a választmány a Glückmann-féle vendéglő tulajdonosával lépett szerződéses viszonyba, átalakította helyiségeit úgy, hogy közvetlen összeköttetésben lett a vendéglővel, s az egylet tagjait a szálloda személyzetének kellett volna kiszolgálnia stb.

A múlt nyár vége felé s a szerződés lejárt előtt pár hónappal azonban oly hanyagsággal felelt meg a vendéglős kötelezettségének, hogy az egyesületi tagok egymásután maradoztak el a kör helyiségeiből, s máshol kerestek társaságot és szórakozást.

A választmány már előbb is igyekezett mindent megtenni, hogy az állapotok javuljanak, de kezeit részben megkötötte a szerződés.

Ujabbban, e hó elseje óta gyökeresen megváltozott minden a Társaskörben. A választmány teljesen szakított a vendéglőssel, új saját szolgazemélyzetet fogadott, a helyiségeket alaposan kitisztította, új felszerelésekkel ellátta, s rendet hozott be minden tekintetben.

Sajnos, hogy a dolgok ily öröndetes változásáról sokan nem győződtek meg eddig személyesen a régi tagok közül, s félték, hogy éppen ezen körülmény

veszélyeztetni a Társaskör további fennmaradását.

Egy Kaszinó vagy Társaskörre pedig elvitázhatatlanul szüksége van városunk intelligenciájának — ezt halljuk hangoztatni mindenfelé.

Hogy az olyan legyen, a milyennek lennie kell, az csak a tagoktól függ. Jelenlegi Társaskörünknek van körülbelül 100 tagja városunk lakosainak számot tevő elemei közül.

Az egylet vagyoni viszonyai teljesen rendezettek. Nincs már egy garas adóssága sem. Felszerelésekben tényleges vagyona a legkisebb számítás mellett közel ezer forintot megér, jelenlegi helyiségei megfelelőek, nincs hát semmi ok rá, hogy bizonyos felsemveléssel tekintsük felé.

A három éves ciklus s a tagok kötelezettsége december végével lejár, s mint hogy azt tapasztaljuk, hogy a tagok közül daczára annak, hogy a terminus (november vége) már nagyon közel van — alig páran jelentették be kilépésüket, — biztos reményünk lehet, hogy közel két évtizedes multtal bíró társaskörünk további fennmaradása, daczára a szóbeszédeknek — biztosítva van.

A fentebbiek után az ügy érdekéken azon felhívást intézzük az egyesület t. cz. tagjaihoz, hogy személyesen győződjenek meg arról, mit fentebb a jelenlegi Társaskörrel irtunk. Hisszük, hogy a választmány intéz-

Tárcza.

Innen onnan.

XXIX.

Egy iskolatárs regénye.

(Folytatás.)

A nagy eselődésnek ugyancsak meggyűlt a dolga. Felnyitogatták a kettős szárnyú ajtókat és ablakredőnyeket. Kárpitosok, aranyozók, fényeztek mindenfelé a kastélyban.

A nagy ebédlőteremben, mintha még érezni is lehetett volna azt a nehéz illatot, a melyet a kegyelmes ravatalnál felállított viaszgyertyák, s a kandellábrekben égetett folyadékok füstje szinte bele edzett a fal fa burkolataiba, a nehéz függönyök szövetébe.

Vazulnak különös gondját képezte, hogy mind a fiatal gróf, mint pedig Edith hercegné lakosztályát telyesen olyanná tegye, mint a haláleset előtt volt. Gondosan eltávolított mindent, mi a kegyelmesre emlékeztetett volna. Még arra is gondolt, hogy a keleti lakosztály, 3—4 szobáját, — melyben a legkisebb tárgy is úgy maradt, érintetlenül, mint azt az öreg gróf használta — elfalasztatta.

Aladár gróf pár hét múlva meg is érkezett, még pedig nem egyedül, hanem több lóbból álló úri társasággal, s nagyszámu eselődéssel.

A legmelegebben fogadta Vazul üdvözlését, kifejezte előtte elismerését, ritka szép ajándékkal lepte meg, s úgy kéz alatt még azt is megsógta, hogy kitüntetést is eszközölt ki számára: — magyar nemességet nyer.

— Ne féljen tőle kedves directorom! — önként „nem úgy“ adták azt, mint a hévizi Grünfeldnek, ön nem is szaladt utánna úgy, mint ő, s éppen azért jobban is megérdemelte. Meg lássa csak milyen nagy, respectussal fog ezután ön iránt viseltetni. . . . . Ugy is lekötölte már egyszer, midőn kijavította az orrát!

— A hercegné is itt lesz egy hét múlva. Alig várja már, — mint említette, — hogy elkezdje a nagy fáradozások után a „remete életet.“

Gondoskodják róla kérem, hogy minden tekintetben meglegyen elégedve. Az istállókat megtekintjük, az igásokat ki kell költöztetni, az erdészlakhhoz és Kevermesre, hamarjába ki kell takarítani, kicsinosítani minden lónak való helyet. Sokat hoz magával a hercegné, meg azután a K . . . . i huszárezred tisztjeivel lófuttatást is akar rendezni.

Vazul csendes életét nagy izgalom váltotta fel. Megélénkült az egész vidék. Megjelentek az utakon az úri fogatok, a kastély környéke zsongott, a kis tót falu zsellér népe vigyorogva, büszkén emlegette „itt a zárság! sag meg lesz jó dolgunk!“

A hercegné elé egész kis karaván vonult a vasúti állomáshoz. A banda is megsejtette jövetelet, s hivatalosan, ólálkodva, bujkálva megjelent s mi-

pőn megpillantották a hercegné kecses alakját — rázendítették a nótáját.

Láthatólag jól esett a meleg fogadtatás — szülőföldjén — a hercegnének, mert integette, mosolygott jobbra balra, mindenki számára jutott egy kedves szava, egy szives kérdése.

Vazul szinte megtántorította úrnőjének ragyogó megjelenése, s midőn kezét nyújtott neki, mintha villányfolyam járta volna át, akaratlanul is megszorította az odaengedett kezét.

A kastélyban megkezdődött a régi élet, de nagyobb szabásu kiadásban.

A kegyelmes visszatértét senki sem félhette már. A sirbolt ajtaja berozsdásodott, az egész kis épületet befedte, befonta a buján nővő borostyán, gyökereit bebocsátotta a mohos kövek hasadékai közé, s a virágját elhullatott öreg hárs gazdag lombjaival szemfedőt borított a megbarnult réz födélre.

Edith hercegné teljesen elemében volt. Mintha odahelyezték volna a kastélyba a . . . ik huszárezred székhelyét. Délceleg tisztok sarkantyú pengését hangoztatták a mozaikkal kirakott széles folyosók. Mintha lóvásárra készültek volna, minden reggel egész kis sereg nemesvérű paripát vezettek elő s jártattak a nyurga lovászgyerekek, a magukat ez alkalommal nagyon kicsipett tiszt szolgák.

A banda vissza sem tért többé, a béreslakokban is nagyon jól érezték magukat Faraó utócai.

A lófuttatást is megtartották a kastély urai

kedései ki fogják elégiteni az elkedvetlene-
dett tagokat.

Keressük fel ezután ismét az egylet
helyiségeit, adjon ott találkozó egymásnak
az intelligencia! A régi Társaskört ne
hagyjuk tespedésbe merülni, érdeklődjük egy
kiesít iránta, s akkor jelenlegi rendezett va-
gyoni viszonyai közt biztosan felfog virá-
gozni.

Napi hírek.

Ő felsége a szeretett magyar királyné ne-
napját szokott kegyelettel és fényvel ünnepelte
meg tegnap szombaton városunk közönsége. A
róm.-kath. templomban hálaadó isteni tisztelet
tartott, melyen megjelentek a hatóságok, hi-
vatalok, a katonaság képviselői, a főreáliskola
tanári testülete és ifjúsága, az elemi népiskolák
tanítói s nagyszámú közönség. A misét ngos és
ftudó Henny S. prépost plébános végezte fé-
nyes segédlettel a templomi egyes énekkar
nagyon helyesen szakítva a „Gott erhalte“-val
magyar királyhymnuszt énekelt.

Eljegyzés. Vojnovits Péter, tehetséges
városi aljegyzőnk a mult napokban Ó-Becséről
eljegyezte Vossalik Katicza k. a. Gratulalunk!

Seemayer János, polgármester a mult csü-
törtökön reggel a fővárosba utazott. Utazásá-
nak célja, mint hírlik, összefügg főreáliskolánk
államosításának kérdésével.

Miniszeri jóváhagyás. A nmltu belügymi-
niszterium városunk jövő évi költségelirányza-
tot a 45%-os pótdadó és 5% iskolai pótlékkal
— jóvá hagyta.

A versecz-kubini új vasutvonal közigazga-
tási bejárása, mint azt lapunk mult számában
is említettük, a f. hó 12-én kezdetett meg vá-
rosunkban s 17-én fejeztetett be. A bejárást vé-
gezték: Gyöngyössy János, kereskedelmi mi-
niszteri tanácsos, mint elnök, Geduli György,
műszaki tanácsos, a közös hadsereg részéről
Strobl A. kapitány, a földművelésügyi mi-
niszterium részéről Bulyovszky János, víz-
építészeti felügyelő, a m. kir. államvasutak ré-
széről Dózsá, felügyelő, és Véber főmérnök,
Versecz t. h. j. felruházott város részéről Se-
mayer János, polgármester, a megye részéről
Mayer Károly, főjegyző, Fekete, államépíté-
szeti mérnök, Csapó Géza, Kapdebó György,
Szócs Lajos, főszolgabírák. Torontál vármegye
részéről: Keller alügyész, Fuchs főmérnök,
Popovits főszolgabíró; — a torontáli helyi
érdektű vasutak és az engedményesek részéről:
Úrményi Bernát országos képviselő, Szivák
Imre, Markus Agost főmérnök s az egyes köz-
ségek képviselői. A bizottság Verseczről kiindulva
megjelent, Vlakovecz, Ulma, Nikolincze, Károly-
faiva, Alibunár, Petrovoszelló, Mramorák, Deli-
blát, Bavanistye és Kubinban, hol a végállomás a
Duna partján lesz. — Ezen közigazdasági és ke-
reskedelmi tekintetben rendkívül fontos vasut
vonal 87 kilométer hosszú (70 kilométer van
belőle Temes- és 17 kilométer Torontál-vármeg-
yében) s Versecztől kezdődve Kubinnál vég-
ződik a Duna parton. Rendkívül fontos még
pedig azért, mert első sorban hazánk ezen gaz-
dag vidékét köti össze Versecznél a magyar

a kevermesi réten, s hogy nem volt az valami pi-
pogya vidéki nagyvadász, legjobban bizonyította, hogy
az ország déli vidékéről felrándult ez alkalomra
Szentirmay kapitány is, a ki tudvalevőleg első
lovasa a huszár armádiának.

No már ez alkalommal, hol Edith hercegné
volt a nap, mely rásütött mindenre és mindenkire
— a hercegnének sem szabad volt hiányoznia.

Szertartásosan fogadták, pedig csak egy pisze
orrú libériás kísérte.

A lófuttatás nagy napja is elmult. A győz-
tesek Edith hercegné kezéből vették át az aján-
dókat, azaz, hogy formálisan nem vehették át a
hőféhér puha kezéből, mert hisz a jutalmak nagy
része lovakból állott, a hercegné lovaiból.

A férj nagyot nézett e jutalomosztásra. Hiszen
„ily áron“ három lófuttatást is lehet volna rendezni
Csehországban, s könnyű számítással is a három
czukorgyár évi jövedelme eltörpült az egy nap ki-
adásai előtt.

Gavallér ember, meg gazdag ember szemet
szokott hunyni a felesége ilyen pazarlásai felett.
Azt cselekedte a herceg is, de már azt nem tudta
megállani, hogy a nagy napot bezáró mulatozás
vége felé, midőn folyt a pezsgő asztal alatt és fe-
lett egy ablak szögletben oda ne sugja Szentirmay-
nak, hogy a „Villám“, — a mit jutalmul el fog

állami és torontáli vasutakkal, de fontos annyi-
ban is, mivel a szomszédos Szerbiában a kubini
állomással szemben van a gazdag Morava völgyi
szerb vasutnak végállomása Szemendria (a régi
szendrő vár), s azzal együtt egy új kereskedelmi
ut nyílik Szerbiából hazánkba és viszont. —
Éppen a fentebb elmondottak miatt a bejárás
nagy lelkesedéssel találkozott s a tervek minden
ellenvetés nélkül elfogadtattak. — Most már
csak Temes és Torontál vármegyék közönségétől
s az érintett községek aldozatkészségétől
függ, hogy a vasut mentül előbb ki építtessék.
Az engedménynek megtettek, minden tőlük tel-
hető. — Hogy mily fontos — Hogy mily fon-
tos e vasut vonal kiépítése Verseczre azt feles-
legesnek találjuk e helyén ismét fejtegetni, —
elég az hozzá, hogy a kivitel után Versecz va-
suti csomópont lesz, s négy irányban lesz vasutja.

Kongresszusi képviselő választás Verseczen.
Gör.-kel. polgártársaink mult csütörtökön nagy
érdeklődés mellett szavaztak kongresszusi kép-
viselőjükre. Czveics György, helybeli köz- és
váltóügyvéd (már megválasztott verseczi kerü-
leti képviselő) pártja dr. Kraszolyevits
György, karloviczai ügyvéd mellett foglalt al-
lást, míg a mértékeltettek, szavazatukat nem
akarván idegenre adni Grencsarszky Szi-
lard, helybeli köz- és váltóügyvéd mellett kar-
doskodtak. Beadatott összesen 248 szavazat ab-
ból kapott dr. Kraszolyevits 148 és Gren-
csarszky 100 szavazatot, úgy a verseczi gör-
kel. híveket a karloviczai prokator fogja a kon-
gressuson képviselni.

Törvényhatósági közgyűlés. Az e hónap-
i rendes havi közgyűlés f. hó 28-án hetfőn fog
megtartatni.

Jutalomjáték. Ma vasárnap nov. hó 20-án
Fekete Béla és neje Bánházi Teréz jutalmul
több vidéki színpadokat megelőzőleg mint nagy
ujdonság itt először. „A fene anyósok“ ada-
tik. Kétfő énekes fővárosi életkép, mely Buda-
pesten több mint 100-szor adatott egymásután
és a saját mint egyik a legjobb és legmulatta-
több művet ismerte el, de nem csak a darab
eredetisége, hanem a jutalmazandó pár is meg-
érdemli a tömeges látogatást, ki a társulat leg-
jobb és legtehetségesebb tagjai közé méltan sor-
rolhatik.

A szerb. jótékony nőegylet társasvácsorával
összekötött táncmulatságának jövedelme 195 frt.
20 kr. lett, melyből 75 frt. kiadás mellett 122 frt.
maradt szegény gyermekek felruházására.

Magyar színészet. A mult héten színészeinkre
egy kicsit jobb idő járt, mint az első hetekben,
a mit részben annak is lehet tulajdonítani, hogy
a jutalomjátékok kerültek sorra. A mult szomb-
aton Beranek karmester családja javára a
„Madaras“ p. u. oly közönség előtt adták, mint
a minő ez idén nem fordult még meg magyar
előadásoknál színházunkban. A versecz-kubini
vasut bejárására kiküldött bizottság tagjai —
Úrményi Bernát képviselőnkkel — vala-
mennyien megjelentek s sajnálattal kell konsta-
tálnunk, hogy éppen ezen előadás egyike volt
a leggyengébbeknek. Az ének részletekben sok
volt a diszsonancia, nem egy esetben annyira
bántó, hogy szinte szerette volna a hallgatóságok
bedugni a fülét. F. Bánházi Teréznek, ki ki-
tűnő a drámai szerepekben, kár volt oly szere-
pet kiosztani, melyhez mint látszott, éppensé-
gel nem volt kedve. Szigethyné sz alkalom-
mal is teljesen megfelelt szerepének. — Vasár-

vinni „többe van, mint a mennyit holmi
kis hétszilvafás magyar nemes hires do-
miniumja érne szokott.

Hogy mit mondott arra Szentirmay, az az
oszlomagasságra kiemelkedett magyar huszártiszt
— azt nem igen hallotta senki, — holmi „Kalmár-
szellem“ szó verődött csak a zajos asztalokhoz —
de hogy másnap a verekedés után, esúnyául össze-
vagdálva kierőszakolta Ekkert herceg, hogy kü-
lön vonaton szállítsák el, s hogy ezen akaratát a
botrányos feltűnésig vitte — az azután teljesen
szét verte, szét kergette a kastély közönségét.

Legjobban villámlott a harag Edith hercegnő
szemében. Aladár gróf leküzdve felindulását csak
azt mondta:

— „Hiszen remete életre készültél!“

— „Azt is fogok élni! Reméllem, nem lesz
ellene kifogásod, hogy addig vegyen igénybe ka-
stélyodat, a meddig nekem tetszik, ... Ne-
ked is tetszett a princa . . . . . te is akartad . . . . !

Kedves hercegném, nincs kifogásom a remete
élet ellen, — el fogok távozni, nyugodja ki magát.
Aladár gróf el is távozott mindjárt másnap a
Berki bárókhöz, s maga maradt a kastélyban a régi
szenvédeyes Edith contesse s Vazul érezte, hogy
élete forduló pontja csak most kezdődik igazán.

nap Kirchner Ernő műkedvelő szíves közre-
működésével, ki (Szita Pista) kis szerepében pom-
pás alak volt „Felhő Klári“ került színre. Ezen
előadás teljesen kielégítette a közönséget. Szi-
gethy Mari asszony valóban jól megérdemelt tap-
sokat aratott Sárköziné és Sárközi egyes je-
leneteiben valóban remekelt, s pompásan alakít-
tott. Temperamentuma jobban is megfelel a
népszínműnek. Fekete józsu bohóskodásai sok-
szor megnevettették, különösen a publikum fia-
talságból álló részét. — Kedden Szigethyné
jutalomjátékául: „Lili“ került színre. Közönség
volt több mint máskor, de még sem annyi, mint
a mennyit a társulat ezen legelső és leghasznál-
hatóbb tagja valóban megérdemelt volna. Az
előadás teljesen kielégítő volt. Szigethyné
csillogtatta szép tehetségét, s valóban művészi
játékával annyira fellelkesítette a közönséget,
hogy az előadás végetével valóságos tüntetést
rendezett mellette. Háromszor kellett a nagy
tapsvihar hívására megjelennie. — Csütör-
tökön Koronka Ilon (az igazgató leánya)
jutalomjátékául a „Fenelányok“ adatott. Ko-
ronka J. rokonszenves alak, szerepeit lelki-
ismeretesen megtanulja. Kis terjedelmű, de isko-
lázott, kedves hangjával, szerény megjelenésével
kedvenczvé vált a közönségnek. Jutalomjátékául
bizony más darabot is választhatott volna, hol
jobban érvényesülhetett volna tehetsége. Ha roz-
testtartásáról lebirja magát szoktatni, szép jö-
vője lehet. — Tegnap szombaton Gérecz
Károly és Markovits Gyula, intelligens fia-
talságunk e két tagjának szíves műkedvelői fel-
lépését hirdették a színlapok, Csiki „Czifra
nyomorúság“-ban. Az előadásról jövő szá-
munkban fogunk beszámolni.

A verseczi 1848/49 évi honvédek egyesülete

Dr. Seemayer Károly, köz- és váltóügyvédet,
valamint Seidl Gyula, gépgyárost, az egylet
érdekében tett kitűnő szolgálataik és pártfo-
gásukért tiszteletbeli tagokká megválasztotta.

Kényszer aszfalttörzés. „Bár jönne el a te
országod!“ kiáltanak fel mindazok, kiknek lá-
bait félig meddig tönkre tette az az infamis kö-
vezet, melyben még a város centrumjában is,
a mellékutczákon van elég részünk. Német lap-
társunk a „Gebirgsbote“ örvendeztetett meg ben-
nünket mult csütörtöki számában azon hírrel,
hogy a magyar aszfalt-részvény-társaság haj-
landó — mint azt a magisztrátushoz intézett
beadványában bővebben is kifejti — a város
mindazon utczeit kiaszfaltörözni, hol a követet
rosz, s a mi legfontosabb 20 évi idő tar-
tamos részletfizetéssel, a midőn az ese-
dékes részletek az adóhoz számítatnának, s az-
al együtt szedetnének be. A terv (Temesvárott
már kiállotta a próbát), igen kitűnő, s megva-
gyunk győződve arról, hogy törvényhatósági
közgyűlésünk el is fogadja, mert csak a kötele-
ző aszfalttörzéssel lehet reményünk arra,
hogy városunknak valahára tisztességes járdái
lesznek. De a méltányossági szempontot is
tekintetbe kell venni. Nagyon sokan már eddig
is önszántukból aszfalttöröztak, s a jó járdával
megajándékozták a várost, illő tehát, hogy a
polgárság többi része is hozzon némi aldozatot.
Nincs olyan háziúr nálunk Verseczen a belvá-
rosban, a ki 20 évig tartó kis rátát fizetni nem
lenne képes. Városi tanácsunk tehát nagyon
helyesen jár el akkor, midőn az életre való ter-
vet a közgyűlésnek a legmelegebben ajánlja.

A magyar elem és az iskoláztatás. A köz-
oktatás állapotáról szóló 21-ik miniszteri jelen-
tés I. kötetében foglalt sok igen nevezetes és
örvendetes adat között találjuk azt is, hogy mig
az ország összes lakosságának 48 és fél szaza-
léka magyar (mit a népszámlálási statisztika al-
lapit meg), a 2,591 376 főnyi tankötelesek tábo-
rában a magyarajku elem az imént említett
arányzámmal is erősebben van képviselve. A
magyar tankötelesek ugyanis az ország összes
tanköteleseinek 50 százalékát teszik ki, a mi vi-
lagosan mutatja azt a rendkívül fontos és ör-
vendetes irányzatot, hogy a magyar faj az or-
szág összes lakosságának abszolút többségét el-
érte és nemsokára felül is mulja. Másodsor
konstatálni lehet és kell a miniszteri jelentés
adataiból azt is, hogy az iskolába járó összes
tanköteleseknek nem kevesebb, mint már 53 szá-
zalekát teszik ki a magyar anyanyelvűek. Vagyis
az iskoláztatás körében a magyar elem a tan-
kötelezettségi kor 6—15. éveiben majdnem 53 szá-
zalekával erősebb mint az általános népességben.
— És végül kiemelendő, mint rokontermészetű
adat, az is, hogy a magyar elem az országban,
a német után az első iskoláztató, a mennyiben
tanköteleseinek nyolczvanhat és fél százalékát
járattja iskolába. Nagy haladás ez népoktatásunk
terén, mely a maga valójában csak akkor gerül
ki igazán, ha ez adatokat a két évtized előttiek-

kel hasonlítjuk össze. És bizton reméljük, hogy azon mérvben, a mint a kiválóan magyar jellegű tankerületek mind buzgóbb és hivatottabb tanfelügyelőket kapnak, az iskolába járó magyar tankötelesek száma is egyre növekedni fog s nemsokára eléri s tán el is hagyja a német elemet, mely ez idő szerint, tiszteletére legyen mondva, tanköteleseinek 87 és fél százalékát járattja iskolába. Hazánkban 3 millió 27 ezer 91 iskolaköteles gyermek van, ezek közül iskolába nem járt 909 ezer 509. Az országban 2000 község van iskola nélkül s körülbelül 8000-ben a gyermekek más községekbe járnak át. A miniszteri jelentés konstatálja, hogy 25.442 tanítói állomásra 25.133 tanító van, és ezek közül 3000 tanítónak nincs oklevele. Magyarul 23.513 tanító tud, 1620 egyáltalán nem. A miniszter őszintén bevallja, hogy a magyar nyelv tanításában az eredmény sikertelen volt és 2401 oly nemzetiégi iskolát mutat ki, hol a magyar nyelvet egyáltalán nem tanították.

A legnagyobb örömmel kell konstatálnunk hogy városunk községi elemi iskoláiról — a magyar tannyelv behozatalának felelősségével — igen előnyösen emlékeznek meg a jelentés, midőn azt mondja, hogy a haladás megfelelő. — Kétszeres öröm és sok tekintetben szép elégtétel ez nekünk, kiket annyiszor megtámadtak, bizonyos, a magyar tannyelv behozatalát ellenző elemek, midőn a magyar tannyelv behozatalának szükségességét fejtegettük. igazságot adott nekünk a jelentés, hiszen a következők megmutatta, hogy a magyar tannyelv behozatalával sokkal többre haladnak a tanulók, mint azelőtt. Alkotásukra büszkék lehetnek azok, kik a dolgok ily szerencsés fordulatainak előlédzésében részt vettek, igaz elismerést érdemelnek azon derék tanítók, kik a szép eredményt produkálták.

A póstatákarékpénztár. A magy. kir. póstatákarékpénztárba októberben 611.100 frt. 28 krt tettek be, visszafizettek 514.724 frt. 09 krt. A betétatlag ennél fogva 96.376 frt. 19 krral szaporodott. A betevők számára e hónapban 27.550 frtért vásárolt az intézet értékpapirokat, melyekkel a betevők részére okt. 31-éig vásárolt értékpapírok 1,349,200 frt. névértékét képviselték, melyekről 811 járadékönnyvecske lett kiállítva. Ezenkívül ezideig 2.653.430 frt. névértékű, olyan értékpapírt vásárolt az intézet, melyeket a betevők számára elküldött.

A dettai kereskedő ifjuság nevében bizonyos „Arrangirungs-Comité“ cízfiran nyomatott, de kizárólag csupán német szöveggel ellátott meghívókat küldött szét városunkban is, melyben a f. hó 24-én tartandó „Katharinen-Kränzchen“ iránt kivanja felkölteni az érdeklődést. — Tudtunkkal előkelő fiatalságunk tagjai már nem egyszer vettek részt a dettai mulatságokon, deha az udvariasságnak, s a magyar államnyelv ignóralásának ily jeleivel csalogatja őket a dettai „Comité“, akkor ugyan hiába várja őket Detta. Hat nincsen egyetlen egy oly kereskedő ifju se Dettán, ki a meghívót a „német mellett“ magyarul is meg tudta volna fogalmazni?!

Ártatlan veres aldozata lett a mult hetfőn egy 16-éves leány, annak a régi barbar szokásnak, melyről különösen szerbajkú köznépnünk nem tud leszokni, nevezetesen: lakadalmak, s más ünnepélyek alkalmával puffog a puska és pistoly, hogy nagyobb legyen a hű hó és larma. Rendőrségünk több ízben tett már szigorú lépéseket a városban való lövöldözés megakadályozására, azonban aránylag nagyon csekély számú rendőreink nem lehetnek ott mindenfelé e nagy kiterjedésű városban, s meg esik a szerencsétlenség f. hó 14-én Andrejevics Pál fonóutcai kereskedő hazánál volt lakodalom. Szokott a duda, nagy volt a vibrág, s hogy az ünnepély még fényesebb legyen, a gazda elővette revolverét, s kilövöldözött vele a szobából az utcára. Egyik lövés után sikoltozós támadt. Sztankov Julka 16 éves leány véletlenül éppen akkor haladt el a ház előtt, s a 7 mm. golyó balkarjába faradt s azt annyira összeroncsolta, hogy alig használhatja többé. A golyót még mindeztideig nem lehetett eltávolítani. Az ügy jelenleg a járásbírósg előtt van.

Megszökött recitátor. Minthogy pár héttel ezelőtt tőlünk is megszökött előadás közben egy germán recitátor, közönségünk épülésére közöljük a „Magyar hírlap“ következő hírét: Egy dunamelléki csöndes kis magyar városba beköpogtatott a napokban egy idegen. Termetre Holubar, nyelvre német, mesterségére recitátor. Vészjósló tekintetében Coriolán heragja, hatalmas hóna allatt Schiller „Harang“-ja, kacajában Petőfi „Örült“-je és sóhajaiban Heine „Kewlári bucsu“-ja. Nagy falragaszók, nagy remények. Az óriási porosz bemutatkozók azoknál a családoknál, akikől csak azt a kis szivességet kéri,

hogy engedjék magukat fejenként egy-egy forintjával germanizálni. Néhány szál milligyertya vet titokzatos fényt néhány szál buskomor hallgatóra. Az elkeseredett recitátor rágyújt Julius Caesar nagy fórumjelenetére olyan haraggal és szenvedélyvel, hogy az üres terem vakolata hulladozni kezd. A közönség elkábul a nagy gyönyörtől. Hanem a mellőztetes fájalmának mérgét a vendéglőben adta ki a nagy recitátor, hol saját magától egy nagyszabású megrovási kalandot szavalt el Ázsia határszéli állomásáról, a barbár magyar városról és végre belekötött egy ifju barbárba, aki azonnal kiküldte a recitátorhoz mokány segedéit. A nagy recitátor neszt vette a merényletnek s eszeveszetten csomagolni kezdett. Mikor a segedék megjelentek, nem találtak a recitátor asztalán egyebet kifizetetlen számláknál, melyeket a nagy germán emlékül hátrahagyott. A szokásos nyilttéri közlemények természetesen nem maradtak el és szokatlan hangokon nyilatkoztattak ki, hogy a megszökött recitátor gyáva. A nagy recitátor azonban azóta annál nagyobb hősiességgel bukkik el mindenütt, ahol belügyminiszteri engedélyvel germanizál s párbaj-segedék híján gombáskodik, mert meg akarja czáfolni a gyavagság rettentő vádját. A fővárosi lapok úgy látszik éppen a fentebbi esettel kapcsolatban a következő nyilatkozatot közlik: Mi alulirottak kijelentjük, hogy Pongrácz Kázmér és Biagosch György urak között főnforgó becsületbeli ügyet, miután Biagosch György a megtörtént kihívás után az elégtételadás elől szó nélkül megszökött, — befejezettek nyilváníttuk. Esztergom, 1892. november hó 12-én. Horváth Lajos, Kollár Károly, mint Pongrácz Kázmér úr segedéi. Nyilatkozat. A fenti nyilatkozat alapján Biagosch Györgyöt gyávanak nyilvánítom. — Kelt mint fent. Pongrácz Kázmér. A fentebbiek s azon scandalum után a mit Biagosch nálunk is rendezett — aligha fogja többé városunkba tenni lábát. Éppen azok készülnek elbánni vele, a kik előbb rajongtak „nemes“ művészetéért.

A dolovai templomrabló. Szemján János volt vattinai géplakatos, a ki az ismeretes dolovai templomrablásért a pancsovai törvényszék által 4 évi fegyházra ítéltetett, pénzhamisítás vádjá miatt került a budapesti törvényszék elé. Az egykor vagyonos ember sirva erősítette ártatlanságát s elmondott egy oly történetet, mely, ha valónak bizonyul, egy újabb Köteles vagy Drakulics-féle eset fogna belőle kipattani. 1891 év június közepén Jovanov Vita, vattinai lakos, közölte Kohn Fulöp, verseczi úgnökkel, a ki régi ismerőse volt, hogy jó geseftet köthet vele, mert temérdek hamis egyforintos, csupa hazai gyártmány, áll rendelkezésre s darabját 50 krajczárjával vesztegeti. Kohn kapott az alkalmon, kért a kinált ruhából mustrat s azzal egyenesen a rendőrségre rohant, a melynek megbizásából vagy tíz darabot vásárolt Jovanovtól, mire azután többit letartóztatták. Jovanov büntársaul Szemján Janost, a dolovai templomrablás miatt fogva levő rabot nevezte meg, a kinek házában hasztalan kutattak bünjelek után, míg végre f. évi július 15-én a csendőrséget Groszlinger Sándor, gépész figyelmeztette, hogy ő, a ki volt gazdájának, Szemjánnak birtokába beült s annak szeretőjével most is vadházasságban él, a kertben elásva, nagymennyiségű pénzverő gépeket talált, melyeket csakis Szemján rejthetett oda. A vizsgálat azután kiderítette azt is, hogy Jovanov, a ki időközben a börtönben elhalt, a hamisítványokat Weisszberger Imre, verseczi gépűgnök közvetítésével szerezte Szemjántól. A végtárgyaláson vádlottak konokul tagadták a terhukre rott cselekményt. Szemján telve keserűséggel panasolta fel, hogy ellenségei mennyire tönkre tették őt, az egykor oly jómódú embert. Jovanov, az ismeretes bankócsinaló, halalos ellensége volt s bosszúból mártotta be ebbe a hamispénz történetébe. A dolovai templomrablás miatt is azért itélték el, mert volt szeretője, Jung Anna, a kivel 15 évig élt egy kenyéren, ellene vallott, ugyanezt tette Groszlinger is, a ki mint hallja, beült az ő jogaiba, ezek és senki más nem rejthette a kertbe a pénzverő gépeket. Jung Annát utól érte a nemezis, mert öngyilkossa vált, a mult télen felkötötte magát, valószínűleg azért, mert a lelkiismeret furdalta. Groszlinger pedig elbujdosott. A törvényszék, a védő ügyvedek Hets Odón és dr. Keszits Antal kérelmére, több ténybeli tanu beidézése czéljából a tárgyalást elnapolta s a már huzamosabb vizsgálati fogságban levő Weisszbergert nyomban szabadlabrá helyezte.

Magyarország földbirtokosai. Régi vágya az már úgy termelő mint kereskedő köreinknek, hogy megbizható adatok alapján birják Magyar-

ország földbirtokosainak névjegyzékét s nem csak pontos czímét a földtulajdonosoknak, de azt is, hogy kinek mennyi és minő kultúra alatt álló földje van. Az országos magyar gazdasági egyesület is többszörösen tett lépéseket e czimtar megszerzése érdekében, a minek egybeállítása nagy fáradságba kerül. A nemrég elhunyt dr. Szontagh Albert, kir. tanácsos, a földművelési ministerium megbizásából egybeállította a kötött forgalmu birtokok jegyzékét s ez alkalmat használta fel arra, hogy a kataszteri és telekkönyvi adatok alapján egybeállítsa megyék, járások és községenként a 100 holdon felüli birtokosok jegyzékét, feltüntetve az illetők utolsó póstáját s azt, hogy mennyi szántóföld, rét, szőlő, legelő, erdő, nádas stb. van birtokukban. Dr. Szontagh Albert elhunytával a munkálatot Baross Károly, az országos magyar gazdasági egyesület titkára vette át és rendezte sajtó alá. A hivatalos adatok alapján készült terjedelmes munkára, a mely eddig földbirtokosaink egyedül hiteles névsorát képezi, felhívjuk termelő és üzleti köreink figyelmét. Bolti ára 15 frt. lesz, de előfizetés útján 10 frtért megszerezhető „Magyarország földbirtokosai“ kiadóhivatalánál Budapesten, (Köztelek).

A megfeddett esperes. Emlékeznék még olvasóink, — írja a „Dél. Közlöny“ — hogy a tavasszal Stojadinovits, fehértemplomi esperes-dlébános Niamesny Mihály, fehértemplomi kir. közjegyző fiának megtiltotta, hogy a gör.-kel. szerb temetőben magyar gyászbeszédet tartson egyik iskolatársra felett. A felháborító esetről a fehértemplomi főgymnázium igazgatója annak idején jelentést tett a közoktatásügyi miniszternek. Mint értesülünk, a miniszter most értesítette az igazgatót, hogy megkereste a verseczi gör.-kel. püspököt: fejezze ki rosszallását az esperes eljárása felett és utasítsa őt, hogy a jövőben tartózkodjék ily botrányok előlédzésétől, melyek megzavarják a nemzetiségek közti békés egyetértést.

Az első hivatalos szabadalmi katalogus jelent. Az érdekelt körökben, főleg az iparvilágban általános és kellemes meglepetést szült a hivatalos szabadalmi katalogus megjelenése, melyet Bergl Sándor mérnök kezdeményezése folytán a m. kir. kereskedelemügyi ministerium adott ki. Baross Gábor, volt kereskedelemügyi miniszter hazafias éleslátásának és a ressortjába tartozó magyar szabadalmazás ügy iránt való meleg érdeklődésének köszönhető e mű megjelenése, mely egy új haladó lépést jelez a magyar szabadalmazás terén, annyival is inkább, mert már hosszú évek sora óta ez az első rendszeresen kiadott hivatalos szabadalmi katalogus. Az 54 nyomtatott ivre terjedő mű felöleli az 1891. évben engedélyezett, érvényben tartott és érvénytelenné vált összes szabadalmakat és pedig tárgymutatóval és névjegyzékkel ellátva. E mű kiváló szolgálatokat van hivatva tenni az iparosoknak, iparvállalatoknak, ipartestületeknek, iparhatóságoknak és az ezekkel összeköttetésben álló összes köröknek, továbbá a jogvédőknek, akik már rég érezik egy ilyen mű hiányát, minthogy az magában foglalja mindazon adatokat, a melyek esetleges szabadalmi kihágások, egyáltalában szabadalmi peres esetekben mérvadók lehetnek. De sok érdekel birhat e katalogus a nagy közönségre nézve is, mert megismerteti az olvasót az emberi genialitás legfrissebb termékeivel, melyeket még sem a lexikonokban, sem más ismerettárakban fel nem lehet. A hivatalos szabadalmi katalogus terjesztésével a m. kir. kereskedelmi miniszter a „Magyar Szabadalmi Közlöny“ c. szaklap szerkesztőségét (Bergl Sándor mérnöki és szabadalmi irodáját, VI, Andrassy-ut 30.) bizta meg, mely a katalogust kizárólag a lap előfizetőinek ingyen adja, minthogy a mű a könyvkereskedésbeli forgalom kizárásával jelent meg és más uton be sem szerezhető.

(Piaczi árak Verseczen). A mult csütörtökön f. hó 20-án a következők voltak a piaci árak: Búza legjobb 6 frt. 40 kr., középszerű 6 frt. 30 kr., Kétszeres legjobb 6 frt. — kr., középszerű 5 frt. 40 kr., Rozs legjobb 5 frt. 70 kr., Árpa legjobb 4 frt. 80 kr., középszerű 4 frt. 80 kr., Zab 4 frt. 80 kr., Kukoricza 3 frt. 50 kr., Marhahús 54 kr., Disznóhús kilója 44 kr., Czukor 50 kr.

Vasuti menetrend. Fehértemplomról érkezik: 5.30 reggel, 1.03 délben és 6.11 este Temesvár felé indul 5.36 reggel, 1.07 délben, 6.35 este. Temesvárról érkezik: 7.23 reggel, 2.08 délben és 10.02 este. Fehértemplom felé indul: 7.31 reggel, 2.12 délben. 10.08 este. Nagybecskerekéről érkezik: 11.59 délben, 8.50 este. Becskerek felé indul: 5.50

regge, 2.20 délután. Jaszenováról Oraviczára indul: 8.15 reggel, 3 délután, 10.45 este. Oraviczáról Jaszenova felé indul: 3 éjje 1.10.40 délelőtt, 3.35 délután. Temesvárról Arad felé indul: 8 reggel, 1.11 déln. 8.15 este Vojtekről Német-Bogsán felé indul 7 reggel, 9.15 este.

Szerkesztői levelezés.

—a. Már hogyan olvastuk volna, még pedig nagy élvezettel. Mennyivel mások itt nálunk a viszonyok.

—n— A legszívesebben meghallgattuk volna azokat az urakat, (nyilatkozataikat szívesen közöltük volna) de mivel egyikök sem szölt egy árva szót sem — azt hisszük, üres tere fere az egész história. Különbön régi dolog az, hogy „a kinek nem inge, ne vegye magára“!

Kassa. A jövő héten.

8410. sz. — tkv. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verseczi kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy a germáni gör. kel. hitközség végrehajtónak Dalya Juon germáni lakos elleni végrehajtási ügyében mintán Butoka Mária árverési vevő a 2178/1892. sz. ár. feltételeknek eleget nem tett, végrehajtó kérelme folytán nevezett kösédelmes vevő terhére és veszélyére az újabb árverést elrendelte.

Ennek folytán a verseczi kir. jbiróság területén lévő Germán községben fekvő a germáni 16. sz. tkvben A I (26—29) hr. 16. ösz. sz. a. felvett ház, udvar és kert és a hozzá tartozó 341., 409. hrsz. szántó és 1 hold legelőnek Dalya Juon illető része 771 ft. 66²/₁₀₀ kr. kikiáltási árban 1892. évi december hó 6-ik napjának d. e. 10 órakor Germán községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási árban felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött bírtok szükség esetén a kikiáltási árban alul is el fog adatni.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 77 ft. 17 krt. készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi

60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt ezen kir. járásbírósig tkvi irattárban s Germán község előjáróságnál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint tkkvi hatóság Verseczen 1892. évi október hó 22-én.

Kérészy, kir. aljbiró.

7541 sz. — tkv. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verseczi kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy az oraviczi takarékpénztár részvénytársaságnak Vladika Florea, Kaiman George, Anczillo Todor és Kaiman Joszif elleni végrehajtási ügyében 100 ft. tőke, ennek 1890. évi márczius hó 17-től járó 8% kamata 25 ft. 70 kr. már megállapított, 10 ft. 50 kr. jelenlegi költség saját követelés kielégítése végett az árverést elrendelte.

Ennek folytán a verseczi kir. járásbírósig területén Varadia községben fekvő s a varadiai 577. sz. tkvben A I (5038 5044.), (8327—8330.), 9250. és (8758—61.), 9178. hrsz. ingatlanokból Vladika Florea nevében álló felerész 381 ft. — A + (8089—8092 a) hrsz. egész ingatlan 156 ft. — A + 8089—8092 b hrsz. egész ingatlan 106 ft. — a varadiai 1612. sz. tkvben felvett fele részben Kaiman Gyorgye tulajdonát képező (11917—19) hrsz. ingatlan felerészre 110 ft. — a varadiai 1666. sz. tkvben A + (8105—7.) hrsz. Anczilla Todor tulajdonát képező egész ingatlan 106 ft. — a varadiai 1874. sz. tkvben A I 1436. hrsz. ingatlan 14 ft. kikiáltási árban 1892. évi december hó 10-ik napjának d. e. 10 órakor Varadia községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

Ha a megállapított kikiáltási árban felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött bírtok szükség esetén a kikiáltási árban alul is el fog adatni.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 38 ft. 10 kr., 15 ft. 60 kr., 10 ft. 60 kr., 11 ft., 10 ft. 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósig telekkönyvi irattárban s Varadia község előjáróságnál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság Verseczen 1892. évi szeptember hó 29-én.

Kérészy, kir. aljbiró.

Minták

minden tájék felé bérmentve.

Elismert legjobb modern ruhaszövetek

valódi, tartós, olesó, téli kabátok, felöltők, menschi-kofoők, mindenféle női felöltőknek kitűnő szövetet küld gyári áron méterenként egyesek és szabóknak

Schwarz Móricz

Zwittau Brünn mellett.

Egyenruhaszövetek, vizállhatlan szövetek, vadászruhák. Peruvien, Dosking szalonruhák, Billárd-, Livr.- és nőiszövetek. Himalaya-kendők és plaidék.

3-10 mtr. ruhaszövet, teljes öltözet	frt. 3:50-tól	frt. 24.—
2— mtr. télikabát-szövet komplett téli kabátjának		4 50-tól " 20.—
2— mtr. Űberziheriszövet, kompl. felső ruha	" 4.—	" 15.—
2-80 mtr. Menschikofooszövet	" 5.—	" 20.—
1-80 mtr. egy teljes lodenkabátjának	" 3 50	" 9.—
3 25 mtr. egy fekete szalonruhára való	" 7 50	" 25.—
1-17 mtr. egy nadrágnak	" 2 25	" 11.—

Nagy kendők 10-4 2 fűttől a legfinomabb Himalaya-kendőkig.

Még a legolesőbb szövet sem veszíti színét és tartós.

Mintakönyvek

szabóknak kölcsönképen és bérmentve.

Küld utánvet v. a pénz előleges beküldése mellett.

Még nem felelő árúknál vissza-teríti a vásárlási árt.

Kirchner J. E. özvegyének

Verseczen saját házában

38 év óta fennálló s gyorsajtóval s más legújabb rendszerű kisebb sajtóval felszerelt

könyvnyomdája

ajánlja magát mindennemű nyomtatványok úgy mint:

ujságok, különféle művek, röpiratok,

árjegyzékek, számlák, étlapok, látogatójegyek,

eljegyzési kártyák, czimlapok, báli meghívók,

gyászjelentések, valamint czimkéek, árújegyek,

arany, bronz vagy különféle színű készítésére.

Elvállal továbbá körözvények, gyászjelentések, tabellák készítését minden hazai nyelven, s a legjutányosabb árak mellett.

A felvételi iroda, mely az Andrassy-sétatár és az iskola-úteza sarkán lévő Kádits-féle házában van elhelyezve, elvállal mindennemű megrendelést az összes bel- és külföldi hirdlapokra, regényekre, divatlapokra és minden e szakba vágó dolgokra.

Ugyanott kaphatók minden fajta irodai szerek a legnagyobb választékban s a legjutányosabb árakon.

A XXXVI. évfolyammal bíró első verseczi német lap, a „Werschetter Gebirgsbote“ és „Délvidék“ szerkesztősége és kiadóhivala számára a hirdetések, felszólamlások és levelek a felvételi irodában is elfogadtatnak.

Mindennemű nyomtatványok a jegyzői irodák részére.

Versecz. A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása.